

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9431 af 06/12/2011 (Gældende)

Landsskatteretsafgørelse vedr. inddrivelse – opgørelse af betalingsevne – udgift til privat arbejdsløshedsforsikring

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 11-03798

Landsskatteretsafgørelse vedr. inddrivelse – opgørelse af betalingsevne – udgift til privat arbejdsløshedsforsikring

Resumé

Udgift til forsikring mod ufrivillig arbejdsløshed blev ikke anset for et kontingent til en arbejdsløshedskasse eller fagforening, eller i øvrigt som en omkostning ved erhvervelsen af indkomsten. Udgiften kunne derefter ikke medregnes ved opgørelsen af betalingsevnen.

Klagen vedrører fastsættelse af afdrag på gæld.

Landsskatterettens afgørelse

SKAT har fastsat afdraget på klagerens gæld til 10.150 kr. pr. måned.

Landsskatteretten stadfæster SKATs afgørelse.

Sagens oplysninger

Klageren har siden den 1. januar 2011 boet sammen med sin nuværende samlever på adressen Y1. Klageren har gæld til SKAT. SKAT har den 6. juni 2011 opgjort gælden til følgende:

Restskat 2005	679.740,00
B-skat 2011	14.775,00
I alt	694.515,00

SKAT meddelte klageren ved afgørelse af 11. januar 2010, at SKAT havde undersøgt klagerens indkomstforhold og konstateret, at klageren havde en betalingsevne. SKAT havde derfor fastsat afdraget på klagerens gæld, der på dette tidspunkt udgjorde 826.719 kr., til 3.000 kr. pr. måned fra den 1. februar 2010. Afdraget var fastsat efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5 på baggrund af oplysninger om klagerens indkomst for december 2009, der blev omregnet til en årsindkomst på 369.692 kr. Det fremgik af afgørelsen, at SKAT løbende ud fra klagerens indkomst ville vurdere, om det månedlige afdrag skulle ændres.

Ved afgørelse af 20. januar 2011 meddelte SKAT Inddrivelsescentret klageren, at den tidligere aftale om betaling af et månedligt afdrag på gælden med 3.000 kr. ophørte den 3. januar 2011, og at SKAT Inddrivelsescentret derfor havde fastsat afdraget på gælden til 11.700 kr. pr. måned fra den 1. februar 2011. Afdraget var fastsat efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5 på baggrund af oplysninger om klagerens indkomst for november 2010, der blev omregnet til en årsindkomst på 469.932 kr. Det fremgik endvidere af afgørelsen, at klageren kunne anmode SKAT Inddrivelsescentret om, at afdraget i stedet blev fastsat efter en konkret betalingsevnevurdering. Klageren skulle i så fald inden 15 dage udfylde og returnere et budgetskema, som kunne findes på SKATs hjemmeside. Sammen med budgetskemaet skulle klageren vedlægge dokumentation for indtægter, faste udgifter og eventuelle særlige forhold.

SKAT Inddrivelsescentret modtog den 31. januar 2011 et budgetskema fra klageren, hvoraf fremgik følgende:

Indtægter pr. måned	
Nettoindkomst	39.161,00
Husstandens månedlige nettoindkomst i alt	39.161,00

Udgifter pr. måned	
Boligudgifter:	
Husleje	18.500,00
Prioritetsydelse	6.955,00
Fællesudgifter vedrørende ejendom	2.598,00
Ejendomsskat og ejendomsværdi-skat	910,00
El, gas, vand, varme, renovation mv.	863,00
Bygnings- og brandforsikring	416,00
Boligudgifter i alt	30.242,00
Øvrige udgifter:	
Fagforening/bidrag til efterlønsord-ning	820,00
Afdrag på banklån	15.350,00
Øvrige udgifter i alt	16.170,00
Husstandens månedlige udgifter i alt	46.412,00

Ved brev af 23. februar 2011 anmodede SKAT Inddrivelsescentret klageren om at fremsende dokumentation for sine indtægter og udgifter.

Klageren anmodede ved brev af 16. marts 2011 SKAT Inddrivelsescentret om, at afdraget på gælden blev nedsat til 0 kr., da han var blevet arbejdsløs. Klageren foreslog, at gælden i stedet blev nedbragt ved, at SKAT foretog modregning i hans overskydende skat for indkomståret 2011 fra udenlandsk virksomhed. Ved brevet vedlagde klageren udbetalingspecifikationer fra sin A-kasse, hvoraf fremgik, at klageren havde fået udbetalt følgende de seneste tre måneder:

	Brutto	ATP	Pension	Skat	Netto
Uge 47-50 2010	15.040,00	188,00	0,00	0,00	14.852,00
Uge 51/52 2010 - uge 1-3 2011	19.010,00	235,00	0,00	0,00	18.775,00
Uge 4-7 2011	15.320,00	188,00	0,00	0,00	15.132,00

Klageren vedlagde endvidere en bankudskrift, hvoraf fremgik, at klageren havde betalt 18.234,70 kr. den 7. marts 2011 til realkreditinstitut G1, og at betalingen vedrørte husleje.

Ved brev af 24. marts 2011 anmodede SKAT Inddrivelsescentret klageren om at fremsende dokumentation for samtlige indtægter, da klageren var registreret med indkomst fra forsikringsselskabet G2 for januar og februar måned 2011, samt dokumentation for samtlige udgifter. SKAT anmodede endvidere klageren om at oplyse, hvorvidt der bestod et lejeforhold, da der ifølge SKATs oplysninger var registreret yderligere to personer på hans nuværende adresse.

Klageren anmodede ved brev af 5. april 2011 SKAT Inddrivelsescentret om, at afdraget på gælden blev nedsat til 0 kr., da han i 2010 havde tilbagebetalt 107.000 kr. på gælden i form af modregning i overskydende skat, og at han fremover ved modregning i overskydende skat ville kunne nedbringe gælden med ca. 100.000 kr. pr. år. Klageren anførte endvidere, at den opgjorte husleje på 18.234 kr. skulle betragtes som et tilskud til den almene husholdning, og at der ikke bestod et lejeforhold. Endvidere

anførte klageren, at udbetalingerne fra forsikringsselskabet G2 ikke var indkomst, men forsikringsudbetalinger. Klageren henviste til vedlagte breve fra forsikringsselskabet G2, hvoraf fremgik, at forsikringsselskabet G2 i henholdsvis december 2010, januar 2011 og februar 2011 havde udbetalt 24.309 kr. til klageren vedrørende forsikringsdækning for ufrivillig arbejdsløshed.

Ved afgørelse af 4. maj 2011 fastsatte SKAT Inddrivelsescentret afdraget på klagerens gæld til 10.150 kr. pr. måned fra den 1. juni 2011. Afdraget var fastsat efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5 på baggrund af oplysninger om klagerens indkomst for februar 2011, der blev omregnet til en årsindkomst på 473.292 kr. SKAT Inddrivelsescentret anførte, at afdraget ikke kunne fastsættes efter en betalingsevnevurdering, da klageren ikke havde fremsendt dokumentation for sine udgifter.

Klageren anmodede ved brev af 10. maj 2011 SKAT Inddrivelsescentret om, at afdraget på gælden blev nedsat til 0 kr., da han var arbejdsløshed, og da gælden ville blive nedbragt med ca. 100.000 kr. pr. år ved modregning i overskydende skat. Klageren vedlagde en bankudskrift, hvoraf fremgik, at klageren henholdsvis den 6. april 2011 og den 6. maj 2011 havde betalt 18.234,70 kr. til realkreditinstitut G1, og at betalingerne vedrørte husleje for klagerens nuværende bolig. Af brevet fremgik endvidere følgende:

»Aftaleindgåelse:

KH og [klagerens samlevers navn udeladt] indgår hermed aftale om at KH indbetaler husleje på (...) med henblik på at overtage [klagerens samlevers tidligere ægtefælles navn udeladt]s ejerdel af boligen.

KH er kæreste med [klagerens samlevers navn udeladt] og har haft bopæl på adressen siden 1 januar 2011 og har betalt husleje siden 1. januar 2011. [Klagerens samlevers tidligere ægtefælles navn udeladt] er fraflyttet adressen.«

Af indkomstoplysningerne fra klagerens skattemappe for februar - september 2011 fremgår følgende:

Forsikringsselskabet G2	Februar	Marts	April	Maj
Bruttoindkomst	24.309,00	24.309,00	24.309,00	24.309,00
A-indkomst med AM-bidrag	24.309,00	24.309,00	24.309,00	24.309,00

A-kasse	Februar	Marts	April	Maj
A-indkomst uden AM-bidrag	15.132,00	15.132,00	15.132,00	7.566,00
ATP-bidrag	564,00	564,00	564,00	282,00

Selskabet G3 A/S	Maj	Juni	Juli	August	September
Bruttoindkomst	106.250,00	53.250,00	34.356,88	48.250,00	48.250,00
A-indkomst med AM-bidrag	160.160,00	53.160,00	34.266,88	48.160,00	48.160,00
AM-bidrag	8.492,00	4.252,00	2.741,00	3.852,00	3.852,00
ATP-bidrag	270,00	270,00	270,00	270,00	270,00
Multimediebeskatning	250,00	250,00	250,00	250,00	250,00

Rejse/ befor- dringsgodtgørel- se			1.618,47		
---	--	--	----------	--	--

SKAT Inddrivelsescentrets afgørelse

SKAT Inddrivelsescentret har genvurderet sagen og fastholdt det fastsatte afdrag på klagerens skattegæld med 10.150 kr. pr. måned.

Det fastsatte afdrag er mindre end det afdrag, som Inddrivelsescentret kunne have fastsat efter en betalingsevnevurdering, som er foretaget således:

Indtægter	
Udbetaling fra A-kasse og Forsikringsselskabet G2	39.161,00
Månedlige indtægter i alt	39.161,00
Udgifter	
Husleje (50 % af 18.234 kr.)	9.117,00
Fagforening	820,00
Udgifter i alt	9.937,00
Rådighedsbeløb	5.480,00
Betalingsevne	23.744,00

Boligen, hvor klageren og samleveren bor, er ejet af samleveren. Der er derfor godkendt 50 % af udgifterne til prioritetsydelse. Inddrivelsescentret kan ikke lægge en aftale til grund om, at klageren betaler hele prioritetsydelsen.

Udgifterne til fællesudgifter, ejendomsskat, forbrugsudgifter og bygnings- og brandforsikring er ikke medregnet ved opgørelsen af betalingsevnen, da udgifterne ikke er dokumenterede.

Det fremgår endvidere, at klageren har to ejendomme. Der kan dog alene godkendes rimelig boligudgifter til én ejendom.

Afdrag på banklån er ikke medregnet ved opgørelsen af betalingsevnen, da der ikke foreligger dokumentation for, at gælden vedrører erhvervelser omfattet af retsplejelovens § 509.

Klagerens påstand og argumenter

Klageren har fremsat påstand om, at afdraget på gælden nedsættes til et afdrag, som han formår at betale.

Alle klagerens boligudgifter samt klagerens udgifter til forsikringsselskabet G2 (tillæg til A-kasse) og afdrag på banklån skal medregnes ved opgørelsen af betalingsevnen.

Det fremgår af en police fra forsikringsselskabet G2, at klageren den 1. januar 2009 tegnede en tillægsforsikring, at tillægsforsikringen omfatter udbetaling af en månedlig forsikringsydelse ved uarbejdsdygtighed som følge af sygdom eller ulykke eller ved ufrivillig arbejdsløshed, og at forsikringspræmien udgør 1.349 kr. pr. måned.

Af et gældsbeholdning af 28. april 2011 fra klagerens bank fremgår, at klageren har optaget et boliglån på 1.250.000 kr., som afdrages med 11.100 kr. pr. måned fra den 1. maj 2011.

En vurderingsrapport af 15. december 2009 vedrørende klagerens tidligere andelsbolig beliggende adressen Y2 dokumenterer, at boliglånet er anvendt til erhvervelser omfattet af retsplejelovens § 509, da en del af boliglånet er anvendt til indkøb af løsøre til andelsboligen, der blev medtaget, da klageren flyttede til sin nuværende bolig. Endvidere fremgår følgende af en udtalelse fra filialdirektøren i banken:

»(...)

Jeg kan ikke fortælle hvad boliglånet er brugt til, men det er ydet i forbindelse med dine køb ejendomme, som en del af købesummen udover realkreditlån.«

Af udskrifter fra klagerens bankkonto fremgår, at udgiften til prioritetsydelse vedrørende ejendommen beliggende på adressen Y3 udgjorde 11.441 kr. for perioden 1. april 2011 - 30. juni 2011, at udgiften til ejendomsskat vedrørende ejendommen beliggende på adressen Y3 udgjorde 3.811,77 kr. pr. 7. februar 2011, 12.016,15 kr. pr. 5. april 2011 og 3.302,85 kr. pr. 5. juli 2011, at udgiften til vand vedrørende ejendommen beliggende på adressen Y3 udgjorde 12.677,69 kr. pr. 1. juli 2011, og at der den 1. april 2011 er betalt fællesudgifter samt udgifter til vand og varme vedrørende ejendommen beliggende adressen Y4.

SKAT Inddrivelsescentrets udtalelse

I en udtalelse til Landsskatteretten i forbindelse med klagen har SKAT Inddrivelsescentret genvurderet sagen og fastholdt det fastsatte afdrag på klagerens skattegæld med 10.150 kr. pr. måned.

Klagerens udgift til tillægsforsikring hos forsikringsselskabet G2 kan ikke medregnes ved opgørelsen af betalingsevnen. Bidrag til en tillægsforsikring tegnet hos et privat forsikringsselskab er ikke omfattet af dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 14, stk. 4, men skal anses som en forsikring på lige fod med indbo- og ulykkesforsikring. Sådanne forsikringer skal afholdes af rådighedsbeløbet.

Klageren har ikke dokumenteret eller sandsynliggjort, at banklånet vedrører erhvervelser omfattet af retsplejelovens § 509. Udgiften til afdrag på banklånet kan derfor ikke medregnes ved opgørelsen af betalingsevnen.

Ved opgørelsen af betalingsevnen kan der alene medregnes rimelige nettoboligudgifter til én bolig, som er den bolig, som klageren bor i på afgørelsestidspunktet, jf. dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 13, stk. 2, jf. § 15. Udgifterne til ejendommene beliggende adressen Y3 og Y4 kan derfor ikke medregnes ved opgørelsen af betalingsevnen.

Klagerens indkomstforhold er ændret siden afgørelsestidspunktet. Fra den 1. juni 2011 er klageren registreret med indkomst fra selskabet G3 A/S. Klagerens nettoindkomst udgjorde 43.788 kr. i august og september 2011.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Reglerne om fastsættelse af afdragsordninger vedrørende gæld til det offentlige fremgår af dagældende bekendtgørelse nr. 1365 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige (inddrivelsesbekendtgørelsen – nu bekendtgørelse nr. 922 af 24. august 2011).

SKAT kan efter dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 5, stk. 1, fastsætte en afdragsordning som en procentdel (afdragsprocent) af den årlige indkomst.

Det beløb, der skal afdrages, fastsættes efter tabellen i dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 5, stk. 1, som efter dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 42 reguleres hvert år. Den tabel, der er gældende for 2011, hvor SKAT Inddrivelsescentret har truffet afgørelse, fremgår af en meddelelse fra SKAT, der er offentliggjort i SKM2010.724.SKAT.

Skyldneren anses normalt for at have overladt et rimeligt rådighedsbeløb til sig og sin familie, når afdragsordningen er fastsat efter tabellen i § 5, stk. 1. Det fremgår af dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 5, stk. 3.

Den årlige indkomst opgøres som den årlige bruttoindkomst fratrukket arbejdsmarkedsbidrag, pensionsindbetalinger efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 14, stk. 4, nr. 2a, ATP-bidrag og skat.

Som indkomst medregnes alle indtægter, bortset fra bl.a. indtægter fra forsikringssummer, der kompenserer modtageren for en ikke-økonomisk skade. Det fremgår af dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 14, stk. 2, nr. 1.

De udbetalinger, som klageren har modtaget fra forsikringsselskabet G2, kompenserer klageren for den økonomiske skade, han lider ved at være arbejdsløs. Udbetalingerne skal derfor indgå ved opgørelsen af den årlige indkomst.

Den årlige indkomst fastsættes som seneste måneds indkomst ifølge indkomstregistret omregnet til årsindkomst. Det fremgår af dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 5, stk. 4. Seneste måneds indkomst er udtrækningsmåneden minus to måneder. Det fremgår af en meddelelse fra SKAT, der er offentliggjort i SKM2009.20.SKAT.

Da SKAT traf afgørelse i juni måned 2011, er seneste måned april måned 2011. Det er derfor oplysningerne om klagerens indkomst for april måned, der skal anvendes ved opgørelsen af klagerens årlige indkomst efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1. Klagerens årlige nettoindkomst kan herefter opgøres således:

Bruttoindkomst	39.441,00
ATP-bidrag (lønmodtagerandel)	188,00
Månedlig nettoindkomst	39.253,00
Årlig nettoindkomst	471.036,00
Bruttoindkomst	39.441,00

Da klageren ikke har forsørgerpligt, ville en afdragsordning efter dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 5, stk. 1, jf. stk. 2, og SKM2010.724.SKAT medføre, at der skulle betales et månedligt afdrag på 30 % af den årlige indkomst eller 11.750 kr.

Det fremgår af dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 5, stk. 6, at afdragsordninger kan fastsættes efter en konkret betalingsevnevurdering, når særlige forhold taler derfor, eller hvis skyldneren anmoder derom. Fastsættelsen sker i så fald efter reglerne i dagældende inddrivelsesbekendtgørelses kapitel 6 om fastsættelse af den maksimale indeholdelsesprocent ved brug af betalingsevne.

Budgetoplysninger anvendes til at opgøre husstandens månedlige betalingsevne, der beregnes som differencen mellem husstandens månedlige indtægter og udgifter.

Klagerens samlede indtægter og udgifter skal ifølge dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 13, stk. 4, 1. led, og § 24 ikke medregnes ved opgørelsen af betalingsevnen, da klagerens gæld i al væsentlighed er stiftet før påbegyndelsen af samlivet med samleveren.

Det månedlige afdrag udgør derfor klagerens nettoindkomst med fradrag af udgifterne i § 13, stk. 2, nr. 9, og halvdelen af udgifterne efter § 13, stk. 2, nr. 1-7, jf. dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 14, stk. 4.

Klagerens nettoindkomst må anses for at skulle fastsættes efter principperne i dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 5, stk. 4.

Det fremgår af dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 14, stk. 4, nr. 4, at kontingent til arbejdsløshedskasse og fagforening kan fradrages ved opgørelsen af nettoindkomsten.

Klagerens udgift til forsikringsselskabet G2 kan ikke anses for et kontingent til en arbejdsløshedskasse eller fagforening, men er derimod en præmie til et forsikringsselskab.

Udgiften kan endvidere ikke anses for en omkostning ved erhvervelsen af indkomsten i henhold til dagældende inddrivelsesbekendtgørelse § 14, stk. 4, nr. 3.

Udgiften kan derfor ikke fradrages ved opgørelsen af nettoindkomsten.

Klagerens månedlige nettoindkomst efter fradrag efter § 14 udgør derfor 38.433 kr. (39.253 – 820).

Ved opgørelsen af betalingsevnen er det alene muligt at medregne følgende udgifter:

- Rimelige udgifter til bolig
- Nettoudgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn
- Udgifter til samvær med mindreårige børn
- Bidragsforpligtelser
- Udgifter til særlige behov
- Udgifter til ganske særlige behov
- Et rådighedsbeløb
- Ydelser på ægtefællens gæld
- Ydelser på anden gæld

Dette fremgår af dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 13, stk. 2.

Som nettoboligudgift kan efter dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 15 medregnes udgifter til ydelser på prioritetsgæld, fællesudgifter vedrørende ejendommen, ejendomsskat, ejendomsværdiskat, el, gas, vand, varme, renovation og lignende samt bygnings- og brandforsikring for skyldneren med fradrag af boligstøtte og andre ydelser, der tilfalder husstanden i kraft af boligen.

Da der efter § 13, stk. 2, alene kan fradrages en rimelig nettoboligudgift, må det antages, at det alene er udgifter til husstandens nuværende bolig, der kan fradrages ved opgørelsen af betalingsevnen. Klagerens udgifter til prioritetsydelse, vand, ejendomsskat, varme, afdrag på boliglån mv. vedrørende ejendommene beliggende på adressen Y3 og Y4 kan derfor ikke medregnes ved opgørelsen af nettoboligudgifterne.

Klageren har ikke i tilstrækkelig grad godtgjort, at klagerens udgifter til nuværende bolig udgør mere end halvdelen af 18.234 kr. pr. måned. Det er derfor alene dette beløb, som kan medregnes ved opgørelsen af klagerens betalingsevne.

Afdrag på privat gæld kan medregnes ved opgørelsen af betalingsevnen efter dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 23, 2. punktum, hvis gælden vedrører erhvervelser omfattet af retsplejelovens § 509, dvs. erhvervelser, der er nødvendige til opretholdelse af et beskedent hjem og en beskedent livsførelse for skyldneren.

Klageren har ikke i tilstrækkelig grad godtgjort, at banklånet er anvendt til erhvervelser omfattet af retsplejelovens § 509. Afdraget på banklånet kan derfor ikke medregnes ved opgørelsen af betalingsevnen.

Klagerens udgifter til afdrag på banklån skal ligesom klagerens udgift til forsikringsselskabet G2 og udgifterne vedrørende ejendommene beliggende på adressen Y3 og Y4 afholdes af det efter dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 21 fastsatte rådighedsbeløb. Rådighedsbeløbet reguleres årligt efter dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 42. Det således regulerede beløb for 2011 udgør 5.480 kr., jf. SKM2010.724.SKAT. Rådighedsbeløbet forhøjes med 3.820 kr., idet klageren har en samlever.

Klagerens betalingsevne kan herefter med en månedlig nettoindkomst på 38.433 kr., boligudgifter på 9.117 kr. ($18.234/2$) og et rådighedsbeløb på 4.650 kr. ($5.480 + 3.820/2$) opgøres til 24.666 kr.

Det af SKAT Inddrivelsescentret fastsatte afdrag på gælden på 10.150 kr. er derfor mindre end både det afdrag, som klageren kunne have været pålagt efter tabellen i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, og efter betalingsevnevurderingen. Der er derfor ikke grundlag for at ændre SKAT Inddrivelsescentrets afgørelse.

Den påklagede afgørelse stadfæstes derfor.

Det bemærkes, at SKAT efter dagældende inddrivelsesbekendtgørelses § 5, stk. 8, kan ændre afdragsbeløbet, såfremt klageren økonomiske forhold ændres.